

## OBSAH

Předmluva k českému vydání .....	5
Seznam zkratk .....	7
Úvod .....	8

## VÝSTUP NA HORU KARMEL .....

TÉMA .....	21
PÍSNĚ .....	22
<b>PŘEDMLUVA</b> .....	23

## PRVNÍ KNIHA

1. KAPITOLA .....	31
<i>Uvádí první píseň. Říká, že jsou dvě rozdílné noci, kterými procházejí duchovní osoby, podle dvou částí člověka, nižší a vyšší, a objasňuje následující píseň.</i>	
2. KAPITOLA .....	33
<i>Objasňuje, jaká je to temná noc, o které duše říká, že jí prošla ke sjednocení.</i>	
3. KAPITOLA .....	34
<i>Mluví o první příčině této noci, kterou je odnětí žádosti ve všech věcech, a odůvodňuje, proč se nazývá nocí.</i>	
4. KAPITOLA .....	37
<i>v níž se pojednává o tom, jak je pro duši nutné, aby opravdu prošla touto temnou nocí smyslu, kterou je umrtvování žádosti, má-li kráčet ke sjednocení s Bohem.</i>	
5. KAPITOLA .....	42
<i>kde se pojednává o tom, co bylo řečeno, a pokračuje se v tom, přičemž se z autority Písma svatého a z předobrazů dokazuje, jak je pro duši nutné jít k Bohu touto temnou nocí umrtvování žádosti ve všem.</i>	
6. KAPITOLA .....	46
<i>v níž se pojednává o dvou hlavních škodách, které působí v duši žádosti, jedné privativní a druhé pozitivní.</i>	
7. KAPITOLA .....	50
<i>v níž se pojednává o tom, jak žádosti trýzní duši. Dokazuje to také přírovnáními a výroky autorit.</i>	
8. KAPITOLA .....	52
<i>v níž se pojednává o tom, jak žádosti zatemňují a oslepují duši.</i>	
9. KAPITOLA .....	55
<i>v níž se pojednává o tom, jak žádosti špiní duši. Dokazuje to přírovnáními a výroky Písma svatého.</i>	

10. KAPITOLA.....	59
<i>v níž se pojednává o tom, jak žádosti zvlažňují duši a oslabují její ctnosti.</i>	
11. KAPITOLA.....	61
<i>v níž se dokazuje, jak je pro duši nutné, má-li dospět k sjednocení s Bohem, aby byla zbavena i sebemenších žádostí.</i>	
12. KAPITOLA.....	66
<i>v níž se pojednává o tom, jak odpovědět na jinou otázku, a objasňuje se, které žádosti stačí, aby způsobily v duši zmíněné škody.</i>	
13. KAPITOLA.....	68
<i>v níž se pojednává o tom, jak si počínat, aby se vstoupilo do této noci smyslu.</i>	
14. KAPITOLA.....	74
<i>v níž se objasňuje druhý verš písně: Touhou a láskou roznícena.</i>	
15. KAPITOLA.....	75
<i>v níž se objasňují ostatní verše zmíněné písně.</i>	
<b>DRUHÁ KNIHA</b>	
Druhá píseň	
1. KAPITOLA.....	79
2. KAPITOLA.....	81
<i>v níž se začíná pojednávat o druhé části nebo příčině této noci, kterou je víra. Dokazuje dvěma důvody, jak je temnější nežli první a třetí.</i>	
3. KAPITOLA.....	82
<i>jak je víra temnou nocí pro duši. Dokazuje to důvody a výroky a obrazy z Písma svatého.</i>	
4. KAPITOLA.....	85
<i>pojednává všeobecně, jak i duše má zůstat potmě, pokud to záleží na ní, aby byla dobře vedena vírou k nejvyšší kontemplaci.</i>	
5. KAPITOLA.....	89
<i>v níž se objasňuje, co je to sjednocení duše s Bohem. Uvádí přírovnání.</i>	
6. KAPITOLA.....	94
<i>v níž se pojednává o tom, jak tři teologální ctnosti mají přivést k dokonalosti tři mohutnosti duše a jak v nich tyto tři ctnosti způsobují prázdnotu [a temnotu].</i>	
7. KAPITOLA.....	97
<i>v níž se pojednává o tom, jak úzká je stezka, která vede k věčnému životu, a jak obnažení a všeho zbavení musí být ti, kdo po ní mají putovat. Začíná hovořit o obnažení rozumu.</i>	

8. KAPITOLA .....	104
<i>jež pojednává všeobecně o tom, jak žádný tvor ani žádný poznatek, který se může vyskytnout v rozumu, nemůže mu sloužit za nejbližší prostředek k božskému sjednocení.</i>	
9. KAPITOLA .....	108
<i>jak je víra rozumu nejbližším a přiměřeným prostředkem, aby mohla duše dospět k božskému sjednocení lásky. Dokazuje to výroky a obrazy z Písma svatého.</i>	
10. KAPITOLA .....	110
<i>v níž se rozlišují všechny vjemy a všechny pojmy, jež se mohou vyskytnout v rozumu.</i>	
11. KAPITOLA .....	111
<i>O překážce a škodě, jakou může mít duše z vjemů rozumu prostřednictvím toho, co se nadpřirozeně představí vnějším tělesným smyslům, a jak si má duše vůči tomu počínat.</i>	
12. KAPITOLA .....	117
<i>v níž se pojednává o přirozených představivých vjemech. Říká, co to je, a dokazuje, jak nemohou být přiměřeným prostředkem, aby se dospělo k sjednocení s Bohem, a jaká z toho vzejde škoda, když se od nich neumí duše odpoutat.</i>	
13. KAPITOLA .....	122
<i>v níž se podávají známky, které má v sobě mít duchovní osoba, podle nichž se pozná, kdy může zanechat meditace a přemítání a přejít do stavu kontemplace.</i>	
14. KAPITOLA .....	125
<i>v níž se dokazuje vhodnost těchto známek a odůvodňuje se, proč je to, co o nich bylo řečeno, nutné, aby se mohlo pokročit kupředu.</i>	
15. KAPITOLA .....	132
<i>v níž se objasňuje, jak pokročilým, kteří začínají vstupovat do tohoto všeobecného poznatku kontemplace, někdy prospěje, když využijí přirozeného přemítání a činnosti přirozených mohutností.</i>	
16. KAPITOLA .....	135
<i>v níž se pojednává o představivých vjemech, které se nadpřirozeně představí ve fantazii. Říká, jak nemohou sloužit duši jako nejbližší prostředek ke sjednocení s Bohem.</i>	
17. KAPITOLA .....	141
<i>v níž se objasňuje cíl a styl, jakým Bůh sděluje duši duchovní dobra prostřednictvím smyslů, a tím se odpovídá na zmíněnou pochybnost.</i>	
18. KAPITOLA .....	147
<i>ve které se pojednává o škodě, jakou mohou působit duším jistí duchovní učitelé, když je nevedou správně, pokud jde o zmíněná vidění. A říká také, jak jimi mohou být oklamány, i když pocházejí od Boha.</i>	

19. KAPITOLA	151
<i>v níž se objasňuje a dokazuje, jak se co do vidění a promlouvání od Boha, i když jsou pravdivá, můžeme klamat. Dokazuje se to výroky božského Písma.</i>	
20. KAPITOLA	158
<i>v níž se dokazuje z výroků Písma svatého, jak Boží rčení a slova nejsou vždycky jistá ve svých vlastních příčinách, i když jsou vždy pravdivá.</i>	
21. KAPITOLA	162
<i>v níž se objasňuje, že i když Bůh někdy odpovídá na to, nač je dotazován, nelíbí se mu používání takového prostředku. A dokazuje, jak se Bůh mnohdy rozhněvá, i když blahosklonně odpoví.</i>	
22. KAPITOLA	170
<i>ve které se řeší jedna pochybnost: Proč nebude nyní v zákoně milosti dovoleno dotazovat se Boha nadpřirozenou cestou, jako tomu bylo ve Starém zákoně? Dokazuje se to z výroku svatého Pavla.</i>	
23. KAPITOLA	181
<i>ve které se začíná pojednávat o vjemech rozumu, k nimž dochází čistě duchovní cestou. Říká, co jsou.</i>	
24. KAPITOLA	183
<i>v níž se pojednává o dvou způsobech, jakými dochází k duchovním viděním nadpřirozenou cestou.</i>	
25. KAPITOLA	188
<i>v níž se pojednává o zjeveních. Říká, co jsou a jak se rozlišují.</i>	
26. KAPITOLA	189
<i>v níž se pojednává o poznání obnažených pravd v rozumu, a říká se, že existují dvěma způsoby, a jak si má duše vůči nim počínat.</i>	
27. KAPITOLA	197
<i>v níž se pojednává o druhém druhu zjevení, která odhalují skryté věci [a tajemství]. Hovoří o způsobu, jak mohou posloužit k sjednocení s Bohem a jak ho mohou rušit, a jak může ďábel v této věci velice klamat.</i>	
28. KAPITOLA	200
<i>v níž se pojednává o [vnitřních] promlouváních, která se mohou nadpřirozeně naskytnout duchu. Práví, kolik je jejich způsobů.</i>	
29. KAPITOLA	202
<i>v níž se pojednává o prvním druhu slov, která si někdy usebraný duch v sobě vytvoří. Mluví o tom, jaká je jejich příčina a jaký z nich může vzejít prospěch a jaká škoda.</i>	
30. KAPITOLA	208
<i>v níž se pojednává o vnitřních slovech, která se formálně vytvářejí v duchu nadpřirozenou cestou. Upozorňuje na škodu, jakou mohou způsobit, a na nutnou obezřelost, abychom se jimi nenechali oklamat.</i>	

31. KAPITOLA ..... 211  
*v níž se pojednává o podstatných slovech, která se vnitřním způsobem naskyt-  
 nou duchu. Poukazuje na rozdíl, jaký je mezi nimi a formálními slovy, jaký je  
 z nich prospěch a jakou má mít vůči nim duše odevzdanost a úctu.*

32. KAPITOLA ..... 213  
*v níž se pojednává o vjemech, které přijímá rozum od vnitřních citů, jež vzni-  
 kají nadpřirozeně v duši. Uvádí jejich příčinu a jak se má k nim duše stavět,  
 aby jí nepřekážely na cestě ke sjednocení s Bohem.*

### **TŘETÍ KNIHA**

*v níž se pojednává o očišťování paměti a vůle v aktivní noci. Poučuje se, jak  
 si má duše počínat vůči vjemům těchto dvou mohutností, aby v nich dospěla  
 k sjednocení s Bohem v dokonalé naději a lásce.*

1. KAPITOLA ..... 219

2. KAPITOLA ..... 220  
*v níž se pojednává o přirozených vjemech paměti a mluví se o tom, jak se musí  
 duše od nich vyprazdňovat, aby se mohla sjednotit s Bohem co do této mo-  
 hutnosti.*

3. KAPITOLA ..... 226  
*v níž se mluví o trojí škodě, kterou utrpí duše, když se nezatemní ohledně  
 poznatků a přemítání paměti. Zde se hovoří o první.*

4. KAPITOLA ..... 229  
*v níž se pojednává o druhé škodě, kterou může utrpět duše ze strany ďábla  
 skrze přirozené vjemy paměti.*

5. KAPITOLA ..... 230  
*O třetí škodě, k níž dochází v duši skrze rozlišené přirozené poznatky paměti.*

6. KAPITOLA ..... 231  
*O užitečných, které vzejdou duši ze zapomenutí a vyprázdnění ode všech myšle-  
 nek a poznatků, které může přirozeně mít v paměti.*

7. KAPITOLA ..... 233  
*v níž se pojednává o druhém druhu vjemů paměti, jimiž jsou představivé  
 a nadpřirozené poznatky.*

8. KAPITOLA ..... 234  
*o škodách, které mohou natropit v duši poznatky nadpřirozených věcí, jestliže  
 o nich přemýšlí. Práví, kolik jich je.*

9. KAPITOLA ..... 236  
*O druhém druhu škod, jímž je nebezpečí, že se upadne do sebeoceňování  
 a ješitné domyšlivosti.*

10. KAPITOLA	237
<i>O třetí škodě, kterou může utrpět duše od ďábla skrze představivé vjemy paměti.</i>	
11. KAPITOLA	238
<i>O čtvrté škodě, která vzejde duši z rozlišených nadpřirozených vjemů paměti, protože jí zabraňují ve sjednocení.</i>	
12. KAPITOLA	239
<i>O páté škodě, kterou může duše utrpět v nadpřirozených formách a představivých vjemech a kterou je nízké a nepřiměřené smýšlení o Bohu.</i>	
13. KAPITOLA	241
<i>O užitečích, které získá duše, když ze sebe vyhostí vjemy obrazotvornosti; odpovídá na jistou námítku a objasňuje rozdíl mezi vjemy představivými, přirozenými a nadpřirozenými.</i>	
14. KAPITOLA	246
<i>v níž se pojednává o duchovních poznátcích, nakolik se mohou vyskytnout v paměti.</i>	
15. KAPITOLA	247
<i>v níž se uvádí všeobecný způsob, jak si má duchovní (osoba) počínat vůči tomuto smyslu.</i>	
16. KAPITOLA	249
<i>v níž se začíná pojednávat o temné noci vůle. Uvádí se rozdělení náklonnosti vůle.</i>	
17. KAPITOLA	251
<i>v níž se začíná pojednávat o první náklonnosti vůle. Říká se, co je radost, a rozlišují se věci, z nichž se může vůle radovat.</i>	
18. KAPITOLA	252
<i>jež pojednává o radosti z časných dober. Říká, jak usměrnit radost z nich k Bohu.</i>	
19. KAPITOLA	256
<i>O škodách, které mohou vzejít duši, když vkládá svou radost do časných dober.</i>	
20. KAPITOLA	261
<i>o užitečích, které plynou duši, když se zbaví radosti z časných věcí.</i>	
21. KAPITOLA	263
<i>v níž se pojednává o tom, jaká je marnost vkládat radost vůle do přirozených dober a jak se má jimi směřovat k Bohu.</i>	
22. KAPITOLA	265
<i>O škodách, které utrpí duše, když vkládá radost srdce do přirozených dober.</i>	

23. KAPITOLA.....	269
<i>O užitečných, které získá duše, když nevkládá radost do přirozených dober.</i>	
24. KAPITOLA.....	271
<i>Jež pojednává o třetím druhu dober, do nichž může duše vkládat náklonnost radosti, a to o dobrech smyslových. Říká, která to jsou, kolik je druhů a jak se má vůle zaměřovat k Bohu tím, že se očistí od této radosti</i>	
25. KAPITOLA.....	274
<i>Jež pojednává o škodách, které utrpí duše, když se chce její vůle radovat ze smyslových dober</i>	
26. KAPITOLA.....	276
<i>O užitečných, které získá duše popřením radosti ze smyslových věcí, které mohou být duchovní i časné.</i>	
27. KAPITOLA.....	279
<i>v níž se začíná pojednávat o čtvrtém druhu dober, jimiž jsou dobra mravní. Praví, která to jsou a jakým způsobem je při nich dovolena radost vůle.</i>	
28. KAPITOLA.....	282
<i>O sedmi škodách, do nichž může upadnout duše, vkládá-li radost vůle do mravních dober.</i>	
29. KAPITOLA.....	285
<i>O užitečných, které plynou duši, když se zřekne radosti z mravních dober.</i>	
30. KAPITOLA.....	287
<i>v níž se začíná pojednávat o pátém druhu dober, z nichž se může vůle radovat a jež jsou nadpřirozená. Říká, jaká to jsou a jak se liší od duchovních a jak se má radost z nich zaměřovat na Boha.</i>	
31. KAPITOLA.....	289
<i>O škodách, které vzejdou duši, když vkládá radost vůle do tohoto druhu dober.</i>	
32. KAPITOLA.....	293
<i>O dvojím užítku, který se načerpá z popření radosti z nadpřirozených milostí.</i>	
33. KAPITOLA.....	294
<i>v níž se začíná pojednávat o šestém druhu dober, z nichž se může vůle radovat. [Praví, jaká to jsou, a poprvé je rozděluje.]</i>	
34. KAPITOLA.....	296
<i>O duchovních dobrech, která se mohou vyskytnout rozlišeně v rozumu a v paměti. Praví, jak si má vůle počínat vůči radosti z nich.</i>	
35. KAPITOLA.....	297
<i>O příjemných duchovních dobrech, která se mohou rozlišeně naskytnout vůli. Praví, kolik je jejich způsobů.</i>	

36. KAPITOLA	300
<i>v níž se pokračuje o obrazech a říká se, jak jsou některé osoby ohledně nich nevědomé.</i>	
37. KAPITOLA	303
<i>O tom, jak se má zaměřit na Boha radost vůle skrze předmět obrazů, aby se duše nezmyšlila [ani si jimi nepřekážela].</i>	
38. KAPITOLA	304
<i>jež dále pojednává o podněcujících dobrech. Mluví o oratořích a místech určených k modlitbě.</i>	
39. KAPITOLA	307
<i>O tom, jak se mají používat oratoře a chrámy, aby mohl duch jejich prostřednictvím směřovat k Bohu.</i>	
40. KAPITOLA	309
<i>kteřá uvádí ducha na cestu k vnitřnímu usebrání ohledně toho, co bylo řečeno.</i>	
41. KAPITOLA	310
<i>O některých škodách, do nichž upadnou ti, kdo podléhají smyslovému zalíbení ve věcech a zbožných místech způsobem, o němž se mluvilo.</i>	
42. KAPITOLA	311
<i>O třech rozdílech ve zbožných místech a jak se má k nim stavět vůle.</i>	
43. KAPITOLA	313
<i>jež pojednává o pohnutkách k modlitbě, které mnoho lidí používá a které jsou co do svých obřadů velmi rozmanité.</i>	
44. KAPITOLA	314
<i>jak se má zaměřit k Bohu radost a síla vůle prostřednictvím těchto zbožných úkonů.</i>	
45. KAPITOLA	317
<i>v níž se pojednává o druhém druhu rozlišených dober, z kterých se může vůle marnivě radovat.</i>	

## DODATEK

SANJUANISTICKÉ KONCEPTY	323
<i>ve kterých se pojednává o první náklonnosti vůle a mluví se o tom, jak nic, co může být předmětem žádosti, nemůže být úměrným prostředkem, aby se duše sjednotila s Bohem ve vůli (46. kap.).</i>	